

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **D. J.**, zastoupeného JUDr. Ing. Bystríkem Bugarzem, advokátem, se sídlem Pod Bruskou 136/6, Praha 1, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2014, č. j. CPR-6311-2/ČJ-2014-930310-V283, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2014, č. j. 2 A 44/2014 - 41, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozsudkem Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 7. 11. 2014, č. j. 2 A 44/2014 - 41 byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2014, č. j. CPR-6311-2/ČJ-2014-930310-V283, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy (dále jen „krajské ředitelství policie“) ze dne 17. 3. 2014, č. j. KRPA-375056-14/ČJ-2013-000022, ve věci správního vyhoštění žalobce. Důvodem vyhoštění z území České republiky dle § 119 odst. 1 písm. b/bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, bylo zjištění, že žalobce vykonával zednické práce bez uděleného pracovního povolení.

II. Návrh na odkladný účinek

[2] Nejvyšší správní soud obdržel ve výše nadepsané věci dne 21. 12. 2014 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) datovanou tímž dnem, kterou se domáhá zrušení označeného rozsudku městského soudu. Současně stěžovatel podal návrh na přiznání odkladného účinku dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), který odůvodnil toliko tím, že „*právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly nepoměrně větší újmu, než může vzniknout jiným osobám, přičemž odkladný účinek není v rozporu s důležitým veřejným zájmem*“. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 6. 1. 2015, č. j. 6 Azs 296/2014 – 13, vyzval k doplnění důvodů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podáním doručeným zdejšímu soudu dne 8. 1. 2015, datovaným téhož dne, stěžovatel důvody pro přiznání odkladného účinku doplnil.

[3] V tomto podání stěžovatel uvedl, že pokud by musel neprodleně opustit území České republiky, bylo by mu pro případ, že Nejvyšší správní soud nepřizná kasační stížnosti odkladný

účinek, ale následně zruší napadený rozsudek městského soudu, znemožněno účastnit se dalšího řízení před městským soudem. V případě nepřiznání odkladného účinku by se stěžovatel nemohl účastník dalších řízení před orgány České republiky z důvodů právních i finančních, neboť samotná cesta je velmi nákladná. V této souvislosti odkázal stěžovatel na nález Ústavního soudu ze dne 21. 2. 2012, sp. zn. I ÚS 145/09, kde bylo vysloveno, že vedení řízení na dálku oslabuje práva cizince tak, že by tím mohlo být porušeno základní právo na spravedlivý proces. Stěžovatel také zdůraznil, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, kdy dojde k výkonu rozhodnutí o správním vyhoštění, bude zásadně zasaženo do jeho práva na soukromý a rodinný život, neboť na pobyt na území České republiky a získání pracovních zakázek vynaložil významné finanční prostředky, přičemž vycestování bude pro něj a jeho rodinu likvidační. Naopak přiznání odkladného účinku se nijak nedotkne práv jiných osob a nebude v rozporu s veřejným zájmem, zatímco jeho odjezd je nepoměrně větší újmou. Stěžovatel se nikdy nedopustil trestného činu či přestupku na území České republiky a vždy plnil své povinnosti vůči orgánům veřejné správy.

[4] Žalovaný k tomuto návrhu pouze konstatoval, že nepřiznáním odkladného účinku nedojde k nenahraditelné újmě stěžovatele.

III. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

[6] Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno automaticky očekávat přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí městského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno.

[7] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud proto nejprve posuzoval, jaká újma by vznikla přiznáním, resp. nepřiznáním odkladného účinku stěžovateli a jiným osobám.

[8] Stěžovatel tvrdil, že je pro něj vycestování do jeho domovského státu finančně velmi náročné a nebyl by zde ani schopen dostát závazkům svým a své rodiny. Výkonem rozhodnutí by mu proto vznikla nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Soud neshledal, že by přiznáním odkladného účinku mohlo v posuzované věci způsobit jiným osobám větší újmu, než která hrozí stěžovateli. Čin, pro který bylo rozhodnuto o jeho vyhoštění, nebyl takové povahy, že by jeho další pobyt na území České republiky, mohl znamenat hrozící nebezpečí pro jiné osoby, či jinou újmu. Nejvyšší správní soud neshledal ani jiné okolnosti, které by tomu nasvědčovaly. Nejvyšší správní soud je proto přesvědčen, že výkon rozhodnutí by pro stěžovatele znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám, neboť stěžovatel

pokračování

by se dostal do ekonomických potíží a nemohl by plně uplatňovat svá práva v případných dalších řízeních vedených v dané věci. Na tomto místě zdejší soud odkazuje i na rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, kterým dospěl k závěru, že „[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, hrozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života“. První kritérium přiznání odkladného účinku je v daném případě splněno.

[9] Pokud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu, hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131, publ. pod č. 1698/2008 Sb. NSS). S ohledem na důvody správního vyhoštění, leží v daném případě proti podstatné újmě, hrozící stěžovateli, riziko narušení veřejného zájmu jen nízké nebo maximálně mírné intenzity. Přiznání odkladného účinku soud proto neshledal v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Tím je splněna druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[10] Je třeba připomenout, že v usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96, č. 786/2006 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[o]dkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), ke jehož přezkumu se dotyčné řízení před krajským soudem vedlo.“ Za dané situace se tedy do rozhodnutí o kasační stížnosti pozastavují účinky nejen ve vztahu k napadenému rozsudku městského soudu, ale odkladný účinek kasační stížnosti působí i ve vztahu k rozhodnutí krajského ředitelství policie ze dne 17. 3. 2014, č. j. KRPA-375056-14/ČJ-2013-000022, o vyhoštění stěžovatele ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 7. 2014, č. j. CPR-6311-2/ČJ-2014-930310-V283.

[11] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2015

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu